WYNIA'S WEEK

De boycot van beleggingen in niet-hippe bedrijven is visieloos politiek correct

Posted on 27 oktober 2021 by Maarten van Andel

Pensioenfondsen en banken zouden niet meer in steenkool, olie en gas mogen beleggen. Aandeelhouders dreigen zelfs met rechtszaken, tegen iets dat volkomen legaal en zelfs wenselijk is.

Wij zullen de komende decennia de fossiele brandstoffen nodig hard nodig hebben. Niet alleen voor ons dagelijks leven en werk, maar ook om überhaupt te kunnen verduurzamen. Alle duurzame energieopties vergen aan de voorkant veel energie om te maken, en het duurt maanden (windmolens) of jaren (zonnepanelen) voordat die energie weer is teruggeleverd.

Het Verenigd Koninkrijk en de Europese Investeringsbank (EIB) scharen zich nu achter deze beleggingsdogmatiek: 'Regeringen en multilaterale kredietverstrekkers moeten de overheidsfinanciering voor fossiele brandstoffen beëindigen', aldus EIB-president Werner Hoyer en de Britse klimaatgezant John Murton in de aanloop naar

de Klimaattop in Glasgow. Ik vind dit visieloze politieke correctheid, waaraan huidige bestuurders en politici tijdens hun ambtstermijn hun vingers niet zullen branden. Maar ze schuiven de problemen hiermee wel door naar hun opvolgers en naar onze kinderen.

Energiearmoede

Er wordt in Glasgow steun gezocht bij Nederland voor deze onzalige investeringsinquisitie. Een publieke financieringsstop zou bijdragen aan de afname van de productie van fossiele brandstoffen. We weten inmiddels waar zo'n afname toe leidt, als de vraag naar energie niet afneemt en er onvoldoende alternatieven zijn voor fossiele brandstoffen: Torenhoge gas- en brandstofprijzen en, erger nog, energiearmoede.

De productie van fossiele brandstoffen en van alle andere soorten energie volgt slechts de vraag. De vraag naar energie zal volgens het Internationaal Energieagentschap nauwelijks afnemen in de komende decennia, en we hebben nog lang niet genoeg zon en wind om het met minder fossiele brandstoffen te kunnen stellen. Een financieringsstop en vermindering van de productie van fossiele brandstoffen zal er daarom toe leiden dat minder welvarende mensen, organisaties en landen hun huisverwarming, autobrandstof en bedrijfsmatige energie niet meer kunnen betalen.

Productie volgt de consumptie

De productie van fossiele brandstoffen stijgt momenteel met 2 procent per jaar. De reden laat zich raden: Een groeiende wereldbevolking (1 procent per jaar) en een groeiende economie (3 procent per jaar). Die groei kan niet geheel worden opgevangen door meer zon en wind, laat staan overgecompenseerd. Het is dus volkomen logisch dat de productie van fossiele brandstoffen deels meegroeit met het aantal mensen en hun economische activiteit.

Volgens het onlangs gepubliceerde UN Production Gap Report zou de productie van fossiele brandstoffen echter met meerdere procenten per jaar moeten dalen in plaats van stijgen. Die zogenaamde productiekloof zou de klimaatdoelen van het Parijsakkoord belemmeren.

Ik vind dat een bizarre conclusie. We kunnen niet eenzijdig gas- en oliekranen

dichtdraaien als dat letterlijk en figuurlijk honderden miljoenen mensen in de kou zet. Er bestaat helemaal geen productiekloof, hooguit een consumptiekloof. Zolang de consumptie van energie blijft toenemen zal de productie van fossiele brandstoffen moeten volgen.

Zonder fossiele energie geen zonnepanelen en windmolens

Denemarken en Costa Rica willen de productie van fossiele brandstoffen planmatig verlagen. Nederland zou zich daar in Glasgow bij aan kunnen sluiten. We hebben met honderd jaar communisme toch wel geleerd waar centrale planmatige sturing van belangrijke maatschappelijke en economische middelen toe leidt?

Nog een heel andere overweging is dat vermindering van steenkool, olie en gas de verduurzaming van energieproductie zou vertragen. Zonder fossiele brandstoffen zouden we de komende decennia nauwelijks nog zonnepanelen en windmolens kunnen maken. Ook zouden ons leven, werk en mobiliteit grotendeels tot stilstand komen.

Bovendien kunnen kolen-, olie- en gasbedrijven zonder kapitaal niet investeren in innovatie om de hoognodige productie van fossiele brandstoffen in de komende decennia schoner en veiliger te maken. Een leegloop van aandeelhouders zou daarom contraproductief werken, en eerder meer dan minder CO_2 opleveren.

Onverantwoordelijk bestuur

Dit zijn zaken die onze ervaren bestuurders en politici heel goed weten. Dat maakt het met politiek correct meel in de mond praten des te onverantwoordelijker. Het lijkt zo alsof zij bijdragen aan de klimaatdoelen, maar in werkelijkheid doen ze het omgekeerde.

De feiten bevestigen dat helaas. Het Klimaatakkoord van Parijs is nu zes jaar oud. De wereldwijde energieconsumptie en CO_2-uitstoot zouden sindsdien elk jaar moeten dalen, maar elk jaar gebeurt het tegendeel (afgezien van corona). Wij kunnen als burgers veel zelf doen, door onze huizen goed te isoleren, rustiger te rijden en langer met onze spullen te doen.

De door ons gekozen en betaalde machthebbers hebben de verantwoordelijkheid om dat aan te vullen met visie, effectief beleid en eerlijke communicatie. Daarvan hebben we de afgelopen zes jaar te weinig gezien, gezien de bedroevende duurzaamheidsresultaten. Een sympathiek ogende publieke financieringsstop op fossiele energie gaat dat echt niet veranderen, integendeel.

Verkettering is gedachtencontrole

Ik beschouw de dogmatische verkettering van bedrijven die maken wat wij nog allemaal nodig hebben als 'thought control'. Iedere persoon en organisatie mag in ons vrije Westen zelf bepalen waarin hij of zij belegt. Het gaat niet aan om deze vrije keuze te veroordelen, en zeker niet door onze overheden die gekozen zijn om iedere persoon en organisatie te dienen.

We kunnen nog lang niet zonder aardgas, benzine, diesel, smeerolie, terpentine en kunststoffen. Laten Nederlandse en Europese aandeelhouders kritisch zijn op hoe die worden gemaakt. Dat lijkt me veel effectiever dan dat ze weglopen.

*Steunt u de onafhankelijke berichtgeving van Wynia's Week? Dat kan **HIER**. **Hartelijk dank!***